

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010142
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3613010142.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom v trestnej veci obžalovaného Q. D., na hlavnom pojednávaní dňa 21.05.2014 takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e

obžalovaného Q. D., H.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom L., K. L. Č.. XXX/XX, robotníka
spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 240/12-37 z 19.07.2013

pre prečin výtržníctva spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že

dňa 06.05.2012 v čase približne o 19,00 hod. v Partizánskom na H. V. pred bytovým domom č. XXX odsúdení E. F., S. F. B. M. F. po predchádzajúcej slovnej výmene napadli maloletého Z. Q., H.. XX.XX.XXXX tak, že ho kopali ležiaceho na zemi, čím mu spôsobili zmliaždenie hlavy vľavo v oblasti čelovospánkovej, oboch predlaktí, hrudníka vpredu vľavo a brucha ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní, následne napadli S. Q., ktorý bránil svojho brata mal. Z. Q. tak, že odsúdený S. F. zhodil S. Q. na zem a potom ho odsúdení S. F., E. F. B. M. F. opakovane udierali do oblasti tváre, do oblasti hrude a na chrbát, pričom sa po chvíli S. Q. vyšmykol a ušiel, čím mu spôsobili zmliaždenie hrudníka vľavo a šije ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 6 dní, následne odsúdení S. F. B. E. F. napadli Z. Q. tak, že ho najskôr odsúdený E. F. potkol, následkom čoho Z. Q. spadol na zem, kde ho odsúdení S. F. B. E. F. opakovane kopali do oblasti hlavy a chrbtice, čím spôsobili Z. Q. zmliaždenie ľavej očné s odreninou a zmliaždenie hrudníka vľavo v oblasti lopatky ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní, následne odsúdený S. F. napadol B. Q., ktorý sa snažil pomôcť svojím synom tak, že ho drevenou palicou udrel do oblasti pravého ramena a úst a taktiež do oblasti pravého boku, čím spôsobil B. Q. tržnú ranku na ľavom obočí, menšie tržné ranky na hornej a dolnej pere úst a zmliaždenie pravého ramena s kožnou odreninou a hrudníka vpravo ľahšieho stupňa s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní, po chvíli odsúdení prešli pred bytový dom č. XXX H. H. V., kde obžalovaný Q. D. napadol A. Q. tak, že kľúčmi, ktoré zvieral v pästi ruky udrel A. Q. do oblasti ľavého oka, následkom čoho A. Q. spadol na zem, kde ho odsúdený S. F. jedenkrát udrel drevenou palicou do oblasti chrbta, čím spôsobili A. Q. menšiu tržnú ranu na dolnom viečku ľavého oka a zmliaždenie s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej očné s, na hrudníku vzadu vpravo a v oblasti šije s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 6 dní, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd odkazuje poškodených DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 43 a A. Q., H.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom S., H. Č..XXX/X s ich nárokmi na náhradu škody voči obžalovanému Q. D. na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.07.2013 podal prokurátor OP Partizánske pod sp. zn. Pv 240/12-37 obžalobu na E. F. a spol. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe. Okresný súd Partizánske vydal vo veci dňa 31.07.2013 pod č.k. 2T/93/2013-222 trestný rozkaz, ktorý s výnimkou u obvineného Q. D. nadobudol právoplatnosť. Obvinený podal proti Trestnému rozkazu dňa 18.08.2013 odpor.

Súd vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 1, ods. 3 Tr. poriadku v neprítomnosti obžalovaného, za prítomnosti zvoleného obhajcu.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď obžalovaného, vypočul poškodeného A. Q., svedkov E. F., S. F., M. F., C. Q., M. E., S. Q., Z. E., B.Á. Q., K. Q. T., C.. Z. C., vypočul znalca MUDr. Jozefa Malého, oboznámil čítaním uplatnený nárok na náhradu škody poškodeného Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., listinné dôkazy a to zápisnicu o trestnom oznámení, vyčíslenie nároku na náhradu škody poškodeného Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., lekárske správy o ošetrení poškodeného, hlásenie po použití donucovacích prostriedkov, úradný záznam o obrazovom zázname z mobilného telefónu vyhotoveného počas skutku a ostatné listinné dôkazy, ktorých obsah súd vzal na zreteľ pri rozhodovaní o merite veci.

Obžalovaný v prípravnom konaní v postavení obvineného dňa 01.08.2012 vypovedal tak, že dňa 06.05.2012 v čase okolo 19:00 hod. prišiel k synovcovi S. F. na návštevu. Von pred bytovkou na H. V. Č.. XXX/XX N. S. už bola mestská aj štátna polícia, prítomní tam boli aj ostatní, ktorým bolo vo veci vznesené obvinenie. Bol tam rozruch všetci sa dohadovali. On nevidel nikoho sa biť, hoci počul, že predtým tam bola bitka. Rozprával sa len so synovcom, nebil sa ani nikoho nenapadol, ani nebol nikým napadnutý. V odpore proti trestnému rozkazu opäť poprel spáchanie trestnej činnosti, pričom uviedol, že na miesto skutku prišiel s dvoma spolupracovníkmi, Z. E. a N. L., týchto svedkov vyšetrovateľ v prípravnom konaní nevypočul.

Poškodený A. Q. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že sa zúčastnil dňa 06.05.2012 vo večerných hodinách potýčky medzi rodinou F. B. Q., táto sa neskôr presunula pred bytovku na H. V. Č.. XXX/XX N. S.. Tam si poškodený všimol, že na miesto došiel automobilom obžalovaný Q. D. spolu s ďalšími osobami. Vzal do ruky palicu lebo očakával, že sa strhne bitka. Na to však na miesto dorazila polícia pričom službukonajúci policajť C. ho vyzval aby palicu zahodil, čo aj poškodený spravil. Ako kráčal k policajťovi, obžalovaný ho spoza policajťa C. udrel jedenkrát do tváre na spodnú stranu viečka oka, následne musel vyhľadať aj lekárske ošetrenie, kde mu ranu zašili. Útok sa odohral v prítomnosti policajťa C., T., bolo tam prítomných viac osôb. Až následne mali spolu komunikovať, na čo poškodenému obžalovaný povedal: „ja neriešim ja bijem“. Keď sa však policajťov poškodený pýtal, či to videli, títo to popreli. Úder mal obžalovaný viesť spoza policajťa. Poškodený nevidel, ktorou rukou ho obžalovaný udrel, ani predmet, ktorý mal v ruke, že to bol zväzok kľúčov mu povedali iné osoby. Poškodený mal po údere aj padnúť na zem, mal dostať úder palicou od inej osoby, na čo mal zaznieť varovný výstrel policajťa T..

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, MUDr. Jozef Malý vo svojej výpovedi zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku č. 62/2012 z 10.06.2012, v súvislosti so zranením poškodeného A. Q. uviedol, že tento utrpel dňa 06.05.2012 menšiu tržnú ranu na dolnom viečku ľavého oka a zmliaždenie s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej očnice, na hrudníku vzadu vpravo a v oblasti šije. Ide o úraz ľahký, zanechalo u poškodeného menšie jazvičky, ktoré však nemajú vplyv na ďalšiu pracovnú činnosť poškodeného. Zranenie vzniklo pôsobením aktívneho násillia, tupého tupooblého charakteru, teda mohlo ísť o zranenie v dôsledku úderov. V súvislosti s úrazom oka považoval vznik zranenia pádom za nepravdepodobný. Dobu liečby odhadol na 5-6dní, poškodený nebol PN.

Svedok E. F., ktorého strýkom je obžalovaný, vo výpovedi pre tú časť skutku, ktorá sa týka obžalovaného uviedol, že bol prítomný na mieste skutku, bol tam aj obžalovaný a poškodený, pričom obžalovaný sa rozprával s policajťom C., ktorý tam zasahoval. Hoci uviedol, že obžalovaného po celý čas nesledoval,

svedkom napadnutia poškodeného obžalovaným nebol, a ani toho, že by sa obžalovaný s poškodeným rozprávali.

Svedok S. F., ktorého strýkom je obžalovaný, vo výpovedi uviedol, že po tom čo sa strhla medzi rodinou Q. B. F. bitka, oni volali políciu. Polícia následne zasahovala. Obžalovaný sa dostavil na miesto skutku až následne po bitke, a keď zasiahli policajti. Svedok nevidel, že by obžalovaný, ktorý sa po celý čas zdržiaval pri ňom poškodeného udrel. Obžalovaného videl, celý čas stál pri ňom, až kým neodišiel.

Svedok M. F., ktorý bol v tejto veci v postavení obvineného a bol trestným rozkazom sp. zn. 2T 93/2013-222 z 31.07.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona využil svoje právo a podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. poriadku a odmietol vypovedať.

Svedok Z. E., svedok obhajoby, uviedol, že pracoval v tom čase s obžalovaným a ďalšou osobou N. L., v čase skutku, z dôvodu vypracovania cenovej ponuky sa pracovne nachádzali v blízkosti. Na mieste skutku sa nachádzalo veľa ľudí videl policajné auto, zastavili sa tam, pričom všetci traja vystúpili z auta. Obžalovaný sa zdržiaval v jeho blízkosti, rozprával sa s rodinou (rodina Q.), svedok nevidel, že by niekoho napadol, obžalovaný diskutoval o incidente čo sa odohral a po asi desiatich minútach nastúpili do auta a išli preč. On sám si policajtov nevšimol, nezaregistroval ani výstrel. Svedok nevidel poškodeného.

Svedok M. E., ktorého švagrom je poškodený, uviedol, že bol svedkom skutku, na potýčku viacerých osôb a vykrikovanie pred bytovkou zareagoval tak, že najprv ju pozoroval z balkóna neskôr vyšiel von. Bol svedkom toho ako policajt C. si zavola poškodeného, ten k nemu prišiel, spoza policajta obžalovaný poškodeného udrel väčším zväzkom kľúčov, do oblasti tváre. Svedok to sledoval zo vzdialenosti 4-5 metrov, pričom kde sa obžalovaného policajt C. spýtal, čo to spravil, tento mu mal povedať „ja neriešim ja bijem“. Svedok stál za poškodeným a utok videl spredu pričom obžalovaný viedol úder spoza policajta. Aj následne došlo opäť k šarvátke, bol svedkom aj varovného výstrelu policajta.

Svedok B. Q. uviedol, že zo vzdialenosti 1-2 metre videl, ako obžalovaný udrel poškodeného, ktorý pristúpil k policajtovi zväzkom kľúčov. Stalo sa to potom, čo zasahujúci policajt C. vyzval prítomných, aby si to vyriešili a prišli k nemu, pričom v tom čase bol na mieste skutku už aj obžalovaný, ktorý sa tam mal dostaviť, pretože ho zavolali F.. Skutku predchádzala potýčka medzi viacerými osobami. Obžalovaný však ako tento pristupoval udrel poškodeného s tým, že uviedol, že on nerieši on bije. Svedok potom odišiel lebo ho volali deti že prišla sanitka. Poškodený s obžalovaným mali po údere padnúť na zem. Následne mal zaznieť výstražný výstrel, policajta T..

Svedok C. Q., bratranec poškodeného na hlavnom pojednávaní uviedol, že zo vzdialenosti asi 15 metrov videl ako obžalovaný udrel poškodeného zväzkom kľúčov spoza policajta. Úderu mal predchádzať rozhovor obžalovaného s poškodeným. Až potom zaznel varovný výstrel. Svedok uviedol, že obžalovaný prišiel na aute s viacerými osobami, pričom opoznal svedka E., uviedol, že tento ani iné osoby okrem obžalovaného z auta nevyšli pričom auto bolo od miesta incidentu odstavené vo vzdialenosti asi 30 metrov, neskôr v priebehu výsluchu už uvádzal 100 metrov.

Svedok S. Q. vo výpovedi uviedol, že on bol len účastníkom incidentu pred bytovkou č. 208, následne ho odviezli v sanitke a tak, svedkom skutku uvedeného v obžalobe nebol.

Svedok, zasahujúci službukonajúci policajt Q. T., na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku skutku s odstupom času vie uviesť len toľko, že v daný deň vykonávali zásah, z dôvodu bitky na ktorej sa účastnili Rómovia. Prišli v čase, keď sa títo postrkovali, pričom na mieste boli aj mestskí policajti, ktorí však nezasahovali ale ostali sedieť v aute. Konflikt sa podarilo ukončiť až varovným výstrelom z brokovnice. K osobe obžalovaného uviedol, že ho pozná a na miesto konfliktu mal prísť až na konci incidentu, do ktorého sa nezapájal. Nevedel uviesť či tento prišiel s viacerými osobami. Svedok T. vykonával zásah s policajtom C., v blízkosti ktorého sa zdržiaval. Uviedol, že obžalovaného celý čas nesledoval, no pokiaľ by však zaregistroval napádanie, zasiahol by. On použil varovný výstrel po tom čo prišiel, neskôr ho opakoval. Nebol svedkom toho, že by počas prítomnosti hliadky sa niekto bil na zemi, či na zemi ležal.

Svedok Bc. Z. C. ako službukonajúci policajt na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vykonával v dobe skutku spolu s kolegom T. zásah, boli vyslaní stálou službou na Nábrežnú ulicu, kde malo dôjsť ku hromadnej bitke asi tridsiatich Rómov. Po príchode na miesto videli skupinu osôb, ktorí po sebe

vykrikovali a slovné sa napádali. Hoci mali tieto osoby pri sebe palice a pokúšali sa napádať navzájom ku fyzickému kontaktu nedošlo za ich prítomnosti. Svedok uviedol, že pozná osobu obžalovaného, ktorý zastupoval rodinu F. a poškodeného za Q.. Hoci počas zásahu viaceré osoby rozbraňovali, neboli svedkom úderov ani bitky na zemi. Snažili sa tieto osoby od seba držať na dištanc, rozbraňovať. Venovali sa osobám riešili priebežne konflikty skupiniek osôb teda neboli počas celého zásahu pri sebe. Celý incident mal trvať asi dvadsať minút pričom súperiace strany stáli okolo nich v okruhu asi 7 metrov. Svedok uviedol, že pozná aj svedka E. a osobu N. L., ktorí mali byť prítomní a stáli asi vo vzdialenosti 7 metrov od skupiny osôb ktorá sa po sebe kričala a snažila sa napádať. Svedok sa vyjadril jednoznačne že hoci mali rozbraňovať aj poškodeného s obžalovaným, že nie je si vedomý toho že by obžalovaný poškodeného napadol, v tom prípade by reagoval, o to viac ak by sa to stalo cez neho. Uviedol, že si nepamätá, že by sa mu poškodený sťažoval alebo upozorňoval na to, že bol napadnutý v jeho prítomnosti.

Zo zápisnice o trestnom oznámení na č.l. 1 zo 07.05.2012 súd zistil, že skutok oznámil deň po incidente poškodený, pričom z popisu skutku vyplýva, že je zhodný so znením obžaloby, a jeho výpoveďou v konaní pred súdom s výnimkou informácie, že bezprostredne prítomní boli zasahujúci policajti, v zápisnici uviedol, že len zaznel výstrel, a že mali uviesť, že skutok nevideli.

Z vyčíslenia škody poškodeného Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. vyplýva, že poškodený z titulu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť - špecializovanú ambulatnú starostlivosť A. Q. si uplatnil a vyčíslił náhradu škody vo výške 18,84,-€. Poškodený A. Q. nebol nemocensky poistený, ako vyplýva zo správy Sociálnej poisťovne z 25.06.2013.

Z lekárskej správy zo dňa 06.05.2012 na č.l. 159 súd zistil, že poškodený bol tento deň lekársky ošetrený, pričom bolo zistené, že utrpel tržnú ranu dolného očného viečka vľavo, pohmoždenie a krvný výron v oblasti oka vľavo, pohmoždenie hrudníka vpravo. Podľa správy na č.l. 160 bol v tento deň aj chirurgicky ošetrený MUDr. Igorom Papšom v Nemocnici s poliklinikou v Partizánskom, po údere do pravého oka.

Z hlásenia o použití donucovacieho prostriedku zo 06.05.2012 podaného ppor. Q. T. súd zistil, že policajt použil hrozbu zbraňou a varovný výstrel do vzduchu podľa § -60 písm. a/, c/ zákona č. 171/1993 Z. z. Policajt použil dva varovné výstrely do vzduchu, pričom osoby, ktoré sa okolo seba zaháňali palicami a tyčami nadávali si a napádali sa rukami zovretými v päst' od tohto konania upustili. Prešetrením zásahu dňa 07.05.2012 bolo zistené, že použitie zbrane bolo oprávnené.

Z úradného záznamu o prehliadnutí kamerového záznamu spísaného dňa 19.06.2013 súd zistil, že tento záznam zo dňa skutku neobsahuje opis fyzického napádania, pričom záznam je označený ako nekvalitný, a čiastočne rozmazaný pixelizáciou (nízke rozlíšenie), aj v tejto súvislosti tam uvádzané osoby sú identifikované len po vysvetľovaní zrejme autora záznamu a uvádzané ako podobné osobám prítomným pri incidente, či ako „iné“ osoby, ktoré ťažko opoznať.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti súd dospel k právnenému záveru, že je nesporné, že sa stal skutok tak, ako je uvedené v obžalobe, teda v tom zmysle že poškodený bol napadnutý, pričom nie je sporné ani to, že poškodený skutočne utrpel zranenia, ktoré obžaloba dáva za vinu úmyselnému konaniu obžalovaného. Nebolo však preukázané, že uvedené zranenia spôsobil, a teda že skutok spáchal obžalovaný. Obžalobou a obhajobou predložené dôkazy, a to výpovede svedkov a poškodeného vrátane obžalovaného sú protirečivé v popise konania obžalovaného a poškodeného bezprostredne a počas útoku. Poškodený uvádza, že ho napadol obžalovaný jedným úderom s predmetom v ruke, ktorý hoci bol priamo napadnutý nedokázal identifikovať. Úder bol vedený na ľavé oko, nezrovnalosti v správach od lekára či v znaleckom posudku, skrz uvedenia oka ako pravého či podliatiny na pravom oku, pri tržnej rane na ľavom sú ako vyplýva z popisu útoku a podrobného preskúmania lekárskeho správ a posudku len chybou v písaní zrejme odvíjajúcou sa z chyby v prvotnom zázname z ošetrenia na chirurgii. Útok sa mal odohrať tak, že obžalovaný poškodeného uderel spoza policajta, pričom druhý zo zasahujúcich policajtov mal byť tiež prítomný. Takto zhodne popisujú udalosť poškodený a svedkovia B. Q., M. E. B. C. Q.. Tu je potrebné uviesť, že títo dokážu reprodukovať s výnimkou C. Q. aj výrok obžalovaného a to celkom zhodne „ja neriešim ja bijem“. Vedia identifikovať na rozdiel od poškodeného aj predmet, ktorý mal obžalovaný držať v ruke a to zväzok kľúčov. C. Q. toto všetko videl zo vzdialenosti asi 15 metrov. Ten tiež uvádza, že

svedok E. bol celý čas v aute, napriek tomu že z neho ani nevystúpil, nie je teda zrejme ako ho mohol identifikovať, auto sa malo nachádzať vo vzdialenosti ako uvádza až 100 metrov od incidentu.

Naopak obhajoba obžalovaného podporovaná svedeckými výpoveďami svedkov S. a E. F. a Z. E. spočíva v tom, že obžalovaný prišiel na miesto skutku, až keď tam boli prítomní policajti, a do incidentu okrem diskusie sa nezapojil. Takto vypovedali aj zasahujúci policajti C.. C. B. T., pričom ako vyplýva zo svedeckých výpovedí svedkov obžaloby najmä samotného poškodeného, títo a najmä policajt C.. C. mal byť osobou, cez ktorého sa viedol úder.

Za takejto dôkaznej situácie, kde obidve strany incidentu a svedkovia majúci vzťah tak k rodine Q. vypovedali vo verzii tvrdení obžaloby, ako aj F. vypovedajúcich vo verzii obhajoby, súd považoval za rozhodné výpovede svedkov E., ktorého prítomnosť na mieste skutku, nie v aute, ale priamo pri skupine diskutujúcich potvrdil policajt C.. C., a výpovede zasahujúcich policajtov, ktorých za očitých svedkov označil aj sám poškodený. Pretože tieto oslabovali obžalobu do tej miery, že bola dôvodná pochybnosť o tvrdeniach obžaloby, súd vychádzajúc zo zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, tohto spod obžaloby oslobodil a to z dôvodu podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku, a teda, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Trestné stíhanie a vznesenie obvinenia voči určitej osobe musí byť preukázané konkrétnymi dôkazmi zhromaždenými v prípravnom konaní, pričom hoci platí zásada ústnosti a dokazovanie sa vedie v konaní pred súdom, dôkazná situácia by mala byť zrejma a dostatočná už pri podaní obžaloby. Najmä ako v tomto prípade, keď by obžalobu mali jednoznačne podporovať výpovede zasahujúcich policajtov, a teda osôb, ktoré môžu sami začať trestné stíhanie, či podať očité svedectvo o udalosti. V tomto prípade, títo nielenže nevypovedali v prospech obžaloby, ale tak, že ich výpoveď významne spochybnila obžalobu a vierohodnosť výpovedí svedkov obžaloby. Takto súd pri dôkaznej núdzi obžaloby, najmä pokiaľ ide o výpovede osôb osobne nezainteresovaných na danom incidente či potýčke, ktorá mu predchádzala, obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poškodený A. Q. si nárok na náhradu škody v trestnom konaní v prípravnom konaní uplatnil, v konaní pred súdom na náhrade škody netrval. V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody poškodeným, ktorému okrem obžalovaného mal spôsobiť zranenia aj už skôr odsúdený S. F., však súd o takomto nejasnom nároku rozhodol samostatným výrokom, ktorý však nie je exekučným titulom. Poškodený Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. si uplatnil z titulu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť - špecializovanú ambulantnú starostlivosť A. Q. náhradu škody vo výške 18,84,-€. Pretože súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.